

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ. — Μεσοῦντος τοῦ Σεπτεμβρίου, ἀνθρωπός τις ἀνήρχετο εἰς τοὺς ἀέρας, καθήμενος εἰς τὰ ἄκρα ἀτμοκινήτου μηχανῆς, ἣν ἀνεῖλκε σφαῖρα ἔχουσα σχῆμα παμμεγέθους φαλαίνης, — πλοῖον ἐναέριον, ἔχον ἰστὸν χρησιμεύοντα ἀντὶ τρόπιδος καὶ ἰστιῶν χρησιμεύον ἀντὶ πηδαλίου. Ὁ Φούλτων οὗτος τοῦ ἐναερίου πλοῦ ὀνομάζεται Ἐρρίκος Γίφαρ (**Giffard**).

Ἡ ἀνοδὸς τοῦ ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἰποδρομίου.

Ἦτο δὲ ὠραῖον καὶ δραματικὸν τὸ θέαμα ἐκεῖνο τοῦ στρατιώτου τῆς ἰδέας, ἀψφουόντος μετὰ τῆς εὐτολμίας ἐκείνης, ἣν ἡ ἐπιπόνησις χορηγεῖ εἰς τὸν ἐφευρέτην, τὸν κίνδυνον, τὸν θάνατον ἴσως . . .

Ὁ τολμηρὸς ἀεροναύτης κατῆλθεν εὐτυχῶς, ἀφοῦ ἀνέβη διὰ τῆς μηχανῆς του, εἰς ὕψος 4800 μέτρων, καὶ ἔγραψε ἐπιστολήν, δι' ἧς περιγράφει τὸν μηχανισμόν τοῦ καινοφανοῦς καὶ θαυμασίου ἀεροστάτου του καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀεροβασίαν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἐδυνήθη νὰ κυβερνήσῃ τὴν σφαῖράν του, κατὰ θέλησιν.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν τοῦτο πείραμα ἐπέτυχε, καὶ ἂν ἡ αὐτὴ ἐπιτυχία ἐπιστεφῆ τὴν ἐπανάληψίν του, ἰδοὺ τότε λελυμένον τὸ σπουδαιότατον τῶν νεωτέρων τῆς ἐπιστήμης ζητημάτων, ἡ διεύθυνσις τῶν ἀεροστάτων. Ὅποια δὲ τότε πάλιν ἀνατροπὴ εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, ὅποια δὲ μεταβολὴ καὶ εἰς τὴν πολεμικὴν κατάστασιν ἐθνῶν πρὸς ἔθνη;

Προσεκτικῶς εἰς τὰ γινόμενα, θέλομεν σπεύσει νὰ διακοινωνώσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ὅ,τι νεώτερον περὶ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης πληροφορηθῶμεν.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ. — Τὸ ἐξῆς φρικῶδες συμβάν διηγοῦνται αἱ ἡμερηίδες τῶν Παρισίων.

Πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἔτους δύο Ἄγγλοι, ὁ Κ. Μόρτον, ἀνταποκριτὴς τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένης ἡμερηίδος **Daily News**, καὶ ὁ Κ. Μπόουερ, ἀνταποκριτὴς τοῦ **Morning advertiser**, ἦλθον εἰς Παρισίους· ὁ τελευταῖος ἐκατοῖκει μετὰ τῆς μητρὸς του, καὶ τῆς νέας συζύγου του, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευε· τὴν εἶχε νυμφευθῆ πρὸ μικροῦ.

Ὁ Κ. Μόρτον, ὅστις ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἀσχολιῶν του, εἶχεν ἀφορμὰς νὰ ἐπισκέπτεται συνεχῶς τὸν συναδελφὸν καὶ φίλον του, ἤρασθη τῆς γυναικὸς τούτου καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὴν μετ' ἐπιμονῆς.

Ἡ γυνὴ ἀπέκρουσε τὰς ἐξομολογήσεις τοῦ Μόρτον, ἀλλ' ἐσφαλε μὴ γνωστοποιήσῃ τούτο εἰς τὸν σύζυγόν της. Ἄλλ' ὅταν οὗτος ἀπῆλθεν ἐπὶ τινα χρόνον εἰς Ἀγγλίαν, κατὰ τὰ συμβάντα τοῦ δεκεμβρίου, ὁ Μόρτον εὐθεθὲς μόνος μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν ὁποίαν ἠγάπα, ἔγινε τολμηρότερος. Ἡ κυρία ἀπώθει πάντοτε αὐτόν· ἀλλ' οὗτος ὤφε-

ληθεῖς ἐκ τοῦ τρόμου καὶ τῶν συγκινήσεων, τὰς ὁποίας ἐπροξένουν εἰς τὴν γυναῖκα αἱ θορυβῶδεις ἐκεῖναι ἡμέραι, κατώρθωσε ν' ἀποπλανήσῃ αὐτὴν, μὲν ἡμέρα, ὅτε ἡ στάσις ἐκυρίευσεν τῶν Παρισίων καὶ οὕτω ἡ δυστυχὴς γυνὴ νὰ λησμονήσῃ τὰς ἀποφάσεις της καὶ τὰ καθήκοντά της.

Ἀλλὰ, γυνὴ ἐνάρετος, ἠσθάνθη πάραυτα ἐλέγχους τοῦ συνειδότος καὶ φοβουμένη τὸ αὐστηρὸν τῆς ἀγγλικανῆς θρησκείας, ὡς μὴ ἐλπίζουσα νὰ εὕρῃ ἐν αὐτῇ τὰς παρηγορίας, ὧν ἐδεῖτο, ἠθέλησε νὰ ζητήσῃ αὐτὰς παρὰ τῆς θρησκείας τῶν δυτικῶν, συγχωρούσης τὰ παραπτώματα τῶν μετανουούντων. Ἐπιστρέψαντος τοῦ συζύγου της ἐκ Λονδίνου, τῷ διεκοίνωσε τὴν ἐπιθυμίαν της.

Ὁ Μπόουερ ἐθαύμασε τὸ αἰφνίδιον τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἀλλὰ, χάριν τῆς πρὸς τὴν σύζυγόν του ἀγάπης αὐτοῦ, τῇ ἔδωκε τὴν ζητούμενην ἄδειαν.

Μετὰ παρέλευσιν δὲ χρόνου, ἡ Κ. Μπόουερ ἐδήλωσεν εἰς τὸν σύζυγόν της, ὅτι ἐγκυμῶναι. Ἡ ἀγγελία αὕτη ἐχαροποίησεν ἄκρως τὸν ἀγαθὸν σύζυγον, καταστάντα ἐτι πλέον περιποιητικὸν πρὸς τὴν γυναῖκά του. Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἤξου τὰ βάσανα καὶ τὰς τύψεις τῆς δυστυχοῦς γυναικὸς. Αἱ φρένες της δὲν ἀντέσχον εἰς τοσαύτας προσβολὰς καὶ ἔδειξε σημεῖα παραφροσύνης. Κατὰ τὸν τοκετόν της, ἡ Κ. Μπόουερ ἔτρεξε κίνδυνον θανάτου, ἀλλ' ὅμως ἐσάθη καὶ αὕτη καὶ τὸ τέκνον της, ὅπερ ἦτο ἄρρεν. Ἀλλὰ παρελθουσῶν τῶν τοῦ σώματος ἀλγηθόνων, ἡ παραφροσύνη ἐπανῆλθε φοβερά.

Ἐσχάτως εἶχεν ἐξέλθει πρῶταν τινὰ ὁ σύζυγός της καὶ ἀναστρέψας, εὗρε τὸν Μόρτον πλησίον τῆς γυναικὸς του, ἣτις κατελήφθη ὑπὸ σφοδρᾶς περιόδου μανίας. Ὁ σύζυγος παρεκάλεσε τὸν φίλον του νὰ τρέξῃ εἰς ζήτησιν ἰατροῦ, καὶ ἅμα οὗτος ἐξῆλθεν, ἡ παράφρων ἐφάνη ἡσυχος. Ὁ Μπόουερ ὠφελήθη τῆς στιγμῆς ταύτης τῆς γαλήνης διὰ νὰ ἐπάρῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸ τέκνον του τὸ ὅποιον εἶχεν ἐξυπνήσει καὶ ἐμεῖδιᾷ ἐν τῇ κοιτίδι του. Ἐνῶ δὲ τὸ κατεθώπευεν, ἡ γυνὴ του, ἣτις ἐφάνη αἰφνης ἀνευρούσα τὰς φρένας της, « Μὴ φιλῆς αὐτὸ τὸ παιδί, ἐκραύγασε, δὲνεῖναι ἰδικόν σου, εἶναι τοῦ Μόρτον! Καὶ συγχρόνως τῷ διηγήθη τίνι τρόπῳ ἀπεπλανήθη ὑπὸ τοῦ φίλου του. Ἀκούσας τὴν τρομερὰν ταύτην διήγησιν, ὁ σύζυγος ἔμεινε κατ' ἀρχὰς ὡς ἀπόπληκτος, εἶτα, ἠγέρθη αἰφνης, ἤρπασε μάχιραν ἣτις ἔκειτο ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐμελλε νὰ φονεύσῃ τὸ τέκνον, « Ἀφοῦ τὸ παιδί αὐτὸ εἶναι καρπὸς ἀτιμίας, ἄς ἀποθάνῃ. » Καὶ ἐνῶ ἦν ἐτοιμὸς νὰ κτυπήσῃ, ἡ θύρα ἀνοίγει καὶ ὁ Μόρτον εἰσέρχεται. Τότε μεταβάλλει γνώμην καὶ στρέφει τὸ ὄπλον κατὰ τοῦ μοιχοῦ, τὸν ὅποιον καὶ ῥίπτει κάτω νεκρόν. Ἐπρόφθασε δὲ νὰ φύγῃ καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν εἶχεν εἰσέτι συλλάβει αὐτόν. Ἡ δὲ δυστυχὴς γυνὴ, ἣς ἡ μανία ἤξησησεν ἐτι πλέον, μετεφέρθη εἰς τι φρενοκομεῖον.